

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Самоков, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САМОКОВ, ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Янко В. Чавеев

при участието на секретаря Дарина Ив. Николова като разгледа докладваното от Янко В. Чавеев Административно наказателно дело № 20241870200032 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Х. И. К. от гр. С. обжалва Наказателно постановление № .., издадено на .. г. от Е. П. Ф., на длъжност „Началник група“ към ОДМВР – С., РУ – С., с искане за неговата отмяна поради незаконосъобразност.

Пред съда жалбоподателят не се явява, не се представлява и не заявява допълнително становище по жалбата.

Въззиваемата страна по смисъла на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН – Началник група „Охранителна полиция“ в РУ – С. при ОДМВР – С., не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като подложи на преценка събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по Глава Трета, раздел V от ЗАНН.

Жалбата е подадена от легитимирано лице в законоустановения срок против подлежащо на обжалване пред РС – Самоков наказателно постановление (НП), поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е погасена по давност, макар ЗАНН да не установява изрично такова основание за погасяването ѝ.

Съгласно т. 2 от Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВАС и ВКС разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. Установената в чл. 80 – 81 от НК давност за наказателно преследване е приложима и за административните нарушения поради еднородността на наказателната и административно-наказателната отговорност и на фактическия състав при извършено деяние и изтичане на определен период от време преди влизане в сила на държавен акт, който да го санкционира. Не следва лице, извършило административно нарушение, за което е предвидена глоба като административно наказание, да е в по-неблагоприятно положение от лице, извършило престъпление по НК, за което е предвидена същата санкция като наказание по НК. Затова за деяния, съставляващи административни нарушения по Кодекса за застраховането (КЗ) и наказуеми с административни наказания „глоба“, административно-наказателното преследване се изключва на основание чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, ако то не е възбудено в продължение на 3 години от извършването на деянието, респективно – ако от последното действие на надлежен орган, насочено срещу жалбоподателя за реализиране на административно-наказателната му отговорност, са изминали 3 години (чл. 81, ал. 2 от НК), или ако независимо от горните обстоятелства или други такива, които спират или прекъсват давността, са изтекли 4 години и половина от извършване на деянието (чл. 81, ал. 3 от НК), без в този период да е влязло в сила НП, което да го санкционира.

С обжалваното НП, издадено на 30.01.2020 г., жалбоподателят е санкциониран по КЗ за деяние, извършено на 05.11.2019 г. Видно е от разписката към НП, че то е връчено на жалбоподателя на 08.09.2023 г. В продължение на повече от 3 години и 7 месеца след издаване на НП то е останало невръчено на наказаното лице, без да са налице данни същото да е търсено за това и да не е намерено на посочения в АУАН негов адрес. Като се приеме, че издаването на НП срещу жалбоподателя е действие на надлежен орган, насочено за реализиране на административно-наказателната му отговорност, което с оглед разпоредбата на чл. 81, ал. 2 от НК прекъсва давността и от извършването му започва да тече нова давност, то тя е изтекла на 30.01.2023 г. – преди връчване на НП на наказаното лице, респ. преди образуване на настоящото съдебно производство.

Следва да се отбележи, че систематическото тълкуване на разпоредбите на чл. 80, ал. 1, т. 5 и чл. 81, ал. 2 и ал. 3 от НК обосновава извод, че прекъсването на давността поставя началото на нова давност с продължителност 3 години и ако в новия давностен срок с такава продължителност не бъдат извършени действия на надлежен орган, насочени срещу твърдения нарушител за реализиране на административно-наказателната му отговорност, административно-наказателното преследване се изключва с изтичане на новия 3-годишен давностен срок. Поради това в конкретния случай въпросът дали към момента на приключване на съдебното следствие пред

първоинстанционния съд е изтекъл или не срокът на т. нар. „абсолютна давност“ от 4 години и половина от извършване на деянието съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, е без правно значение за решаване на въпроса за изключване на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя по давност. Установеният в чл. 81, ал. 3 от НК правен институт на абсолютната давност се прилага субсидиарно – само в случай, че законоустановеният срок на давността от извършване на деянието не е изтекъл с оглед нейното спиране или прекъсване. Този институт не представлява възможност за надлежните органи, посочени в чл. 81, ал. 2 от НК, да продължават чрез свои действия законоустановената продължителност на давностни срокове, а е гаранция срещу неограничено във времето административно-наказателно производство и тази гаранция е установена в полза на лицата, на които е вменено извършване на административни нарушения. Затова в случая, след като от последното действие на надлежен орган, насочено срещу жалбоподателя за реализиране на административно-наказателната му отговорност – издаване на НП на 30.01.2020 г. от Началник група „Охранителна полиция“ към ОДМВР – София, РУ – Самоков, е изтекъл общият 3-годишен давностен срок, без в неговите рамки давността да е спирана или прекъсвана, с изтичането на този срок фактическият състав на давността е завършен, без да е необходимо да се изследва приложима ли е абсолютната давност от 4 години и половина от извършване на деянието.

По тези съображения относно погасяването на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя по давност за административното нарушение, санкционирано с обжалваното НП, на основание чл. 63, ал. 2, т. 3 и ал. 6 от ЗАНН, във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК и с чл. 84 от ЗАНН наказателното постановление следва да бъде изцяло отменено, а административно-наказателното производство – прекратено.

Независимо от изхода на делото, разноси на жалбоподателя не се присъждат поради липсата на искане в тази насока и на доказателства за извършването на такива.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № .., издадено на .. г. от Е. П. Ф., на длъжност „Началник група“ към ОДМВР – С., РУ – С. и **ПРЕКРАТЯВА** административно-наказателното производство, образувано въз основа на акт за установяване на административно нарушение серия ГА № .., съставен на .. г. от В. Г. Н., на длъжност „мл. автоконтрольор“ в РУ – С. против Х. И. К., ЕГН *****.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София-област в 14-дневен срок от съобщенията до страните за обявяването му.

Съдия при Районен съд – Самоков: _____